

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 15. april 2021

Sag 64/2020

(2. afdeling)

A

(advokat Søren B. Lindegaard)

mod

Datoselskabet af 1. marts 2018 ApS (tidl. Digital Sourcing ApS)

(advokat Anders Quistgaard)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Odense den 14. maj 2018 (BS 6-1604/2017) og af Østre Landsrets 11. afdeling den 11. december 2019 (B-829-18).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Hanne Schmidt, Jens Kruse Mikkelsen og Lars Apostoli.

Påstande mv.

Appellanten, A, har påstået frifindelse.

Indstævnte, Datoselskabet af 1. marts 2018 ApS, har påstået stadfæstelse.

For Højesteret angår sagen alene spørgsmålet om personlig hæftelse for betalingen af beløbet på 431.537,39 kr.

Supplerende sagsfremstilling

A var eneejer af holdingselskabet Z ApS, der var eneejer af søsterselskaberne Y ApS, som blev tvangsopløst den 3. november 2018, og X ApS, som blev erklæret konkurs den 21. februar 2020.

Anbringender

A har anført navnlig, at det efter selskabslovens § 1, stk. 2, er det klare udgangspunkt, at ejeren af et selskab ikke hæfter personligt for selskabets forpligtelser. Betingelserne for undta-

gelsesvis at fravige dette udgangspunkt er ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde, og han hæfter derfor ikke for de betalingsforpligtelser, som hans selskaber X ApS under konkurs og det nu tvangsopløste Y ApS har pådraget sig over for Datoselskabet af 1. marts 2018. Der er således hverken grundlag for erstatningsansvar efter reglerne i selskabslovens § 361 og § 362 eller for hæftelsesgennembrud.

Der er ikke ført bevis for, at han forsætligt eller uagtsomt har begået et retsbrud, hvorved han personligt har påført Datoselskabet af 1. marts 2018 et tab. Han har således disponeret ud fra en antagelse om, at det var i overensstemmelse med parternes mundtlige aftale, at hans selskaber opnåede en fortjeneste på de leverede kuverter, printerpatroner og andre remedier.

Det har ganske vist ikke været muligt for ham og hans selskaber at føre bevis for den mundtlige aftale om fravigelse af vilkåret i samarbejdsaftalens punkt 2.7 om afregning til kostpris, men det betyder ikke, at der har været tale om bedrageri. Datoselskabet af 1. marts 2018 har da heller ikke indgivet politianmeldelse.

Betingelserne for hæftelsesgennembrud er heller ikke opfyldt, da der ikke er sket en sammenblanding af hans personlige økonomi og selskabernes økonomi, og da han heller ikke har udvist en sådan særlig kvalificeret adfærd, som er en betingelse for personlig hæftelse for selskabets gæld.

Datoselskabet af 1. marts 2018 har anført navnlig, at A personligt hæfter for det tab, som blev påført selskabet ved faktureringen til afregningspriser for de leverede kuverter, printerpatroner og andre remedier, som var højere end kostpriserne – i direkte modstrid med punkt 2.7 i parternes samarbejdsaftale. Han holdt dette forsætlige retsbrud skjult for Datoselskabet af 1. marts 2018 og udnyttede dette selskabs ukendskab til overfaktureringen til at opnå en økonomisk gevinst. Under disse omstændigheder er betingelserne både for erstatningsansvar efter selskabslovens § 361 og § 362 og for hæftelsesgennembrud opfyldt.

Efter praksis er det ikke en betingelse for erstatningsansvar eller hæftelsesgennembrud for ejeren og lederen af et selskab, at der er sket sammenblanding mellem hans og selskabets økonomi. Det er også uden betydning, at der ikke er indgivet politianmeldelse. Det afgørende er, at ejeren og lederen selv har foretaget de dispositioner i sit selskab, som indebærer en retsstridig krænkelse af medkontrahenten og påfører denne et tab. A er derfor personligt ansvarlig

for de tabsforvoldende dispositioner, som han selv foretog i sin egenskab af ejer og leder af X ApS og Y ApS, der i øvrigt begge må antages at have været underkapitaliseret.

Højesterets begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at A i sin egenskab af ultimativ ejer, direktør og daglig leder af Y ApS og X ApS traf alle væsentlige beslutninger i disse selskaber, herunder også beslutningen om at lade selskaberne oppebære en fortjeneste på kuverter, printerpatroner og andre remedier, der blev leveret til Datoselskabet af 1. marts 2018 ApS, selv om dette var i strid med vilkåret i punkt 7.2 i samarbejdsaftalen mellem X ApS og Datoselskabet af 1. marts 2018 om afregning til kostpriser.

Højesteret finder, at A og hans selskaber svigagtigt har hemmeligholdt, at de disponerede i strid med samarbejdsaftalens vilkår om afregning til kostpriser.

Under de anførte omstændigheder tiltræder Højesteret, at A er erstatningsansvarlig for det tab, som blev påført Datoselskabet af 1. marts 2018 ved overtrædelsen af samarbejdsaftalens vilkår om afregning for remedier til kostpriser, jf. selskabslovens § 361, stk. 1.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 40.000 kr. til Datoselskabet af 1. marts 2018 ApS.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

Sagsomkostningsbeløbene forrentes efter rentelovens § 8 a.